



## زندگی وقف ترویج فرهنگ شهادت

علیرضا دلبریان، متولد سال ۱۳۴۴ در کاشمر است. او جزو راویان نامدار دفاع مقدس است که با لهجه شیرین کاشمری‌اش در روایتگری شناخته می‌شود. این راوی به عشق شهدا، نام خود را به عنوان واقف حوزه ایثار و شهادت در خراسان رضوی ثبت کرده است و خانه‌اش در مشهد پایگاهی برای بیان خاطرات دفاع مقدس است.

این جانباز دفاع مقدس اولین اعزام به جبهه را سال ۱۳۶۱ تجربه می‌کند و تا آخر جنگ در دفاع می‌ماند. مربی تخریب و آموزش غواصی گردان غواصی یاسین بوده و در عملیات کربلای ۵ در ساحل نهر خین جزیره بوارین روی مین رفته و پای چپش از مچ قطع می‌شود. دلبریان از سال ۱۳۸۴ بطور تخصصی و دائم در عرصه روایتگری و مستندسازی جبهه است و بهترین مزد دلگرمی‌اش تاییدات رهبری ولایت فقیه در این کار است.

او در جلسه‌های مختلف با جوانان به بازگویی خاطرات خود می‌پردازد. هم‌رزم و دوست شهید جلیل محدثی فر بوده و با او که به صحبت می‌نشینی، ابتدا و انتهای کلامش به شهدا ختم می‌شود. عشق به شهدا و راه شهدا را در همه ارکان زندگی‌اش به‌وضوح می‌توان دید.

به خانه‌اش که قدم می‌گذاری، روزهای دفاع و از خودگذشتگی مردان و زنان این مرزوبوم را چنان به‌تصویر کشیده می‌بینی که بوی خاکریزها، باروت و صدای انفجار خمپاره‌ها و زنجیر تانک‌ها را در ذهنت احساس می‌کنی و می‌شنوی اما خوب که گوش می‌سپاری، در حس سرمای مرطوب این سنگر، تنها سکوت در گوش‌هایت می‌پیچد؛ سکوت سنگین بزرگ‌مردانی که رفتند تا ما سالم زندگی کنیم، درست بیندیشیم و خوب عمل کنیم. طبقه پایین خانه دلبریان پر از تصاویر شهداست. در و دیوار این مکان، بیشتر به حسینه می‌ماند تا منزل شخصی. بر روی هر دیوار این خانه، شهیدان نظاره گر آمد و شد آدم‌های غافل، عاشق یا جامانده از غافله عشق هستند. او همچنین از پول ارث پدرش مغازه‌ای در مشهد خریده و آن را وقف شهدا کرده‌است.

اگر از او درباره نیت‌اش بپرسی؛ می‌گوید: به همان قصد و نیت که در جبهه دیروز ایستاده بودم، امروز هم به میدان آمده‌ام. با همان هدفی که به دفاع پرداختم و خداوند برایم مقدر کرده بود، امروز هم هر گامی که برمی‌دارم و هر کاری که می‌کنم، با همان نیت است. هدف، پیمودن راه کمال الهی و رسیدن به خداست و این‌ها پله‌های این

عروج به سوی خدایی هستند که بر قله سعادت قرار گرفته است. با همین هدف، طبقه پایین و حیاط منزل را به حسینیه و سنگر شهدا تبدیل کرده‌ام.

او برادر شهید مجید دلبریان است که سال ۱۳۶۶ در ارتفاعات غرب منطقه الاقلو به شهادت رسید. خودش هم جانباز ۴۵ درصد است که در معبر میدان مین عملیات کربلای ۵ از ناحیه مچ پای چپ نقص عضو می‌شود.

او به عنوان راوی در برنامه‌های مختلف دعوت شده‌است که نام آشناترین آن‌ها «خندوانه» و «ماه عسل» است.

خاطرات روایتگری این راوی خوش لهجه دفاع مقدس در کتابی با عنوان «روایت دلبری» که حاصل ساعت‌ها گفت‌وگو با اوست در سال ۱۳۹۱ توسط محمد خسروی‌راد نوشته و چاپ شده‌است. گفتنی است که ۸۰ درصد روایت‌های این کتاب به خاطرات شهید محدثی‌فر از نگاه علیرضا دلبریان اختصاص یافته‌است.

